

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 231.

V Ljubljani, v četrtek 8. oktobra 1896.

Letnik XXIV.

Loška železnica.

(Konec.)

Nikakor nimamo tu v mislih oporekati potrebi vsaj jedne železnične zveze, ki bi šla skozi goriško ozemlje. Le predobro nam je znano, kako mačehski je zanemarjala država naše goriške brate. Niti jedne železnice nimajo. Predilska proga bi vezala Bovec z Gorico in s tem bi bile vsaj v nekoliko zblížane svetu tudi soška, baška in idrijska, oziroma cerkljanska dolina. Da se Goričani potegujejo zanjo, je jako umevno in vsak Slovenec jim mora želeči, da se njihovi napori vresničijo.

Drugo vprašanje, katero se mora v našem slučaju nujno postaviti, je pa to: Je-li je imenovana proga res najpripravnější in najbližji zveza s Trstom? In to zanikavamo trdeč, da je proga Divača-Loka v tem oziru daleko primernejši. Nikakor torej nismo in ne moremo biti proti temu, da se vresniči želja in zadosti potrebi goriških Slovencev, marveč le zato, da se predilska proga ne uporablja v to, da se dene z dnevnega reda loška železnica. Ta je najbližji, prometno vsled obljubljenih, rudninsko in obrtno bogatih krajev najvažnejši in brez dvojbe tudi najcenejši proga.

Misel na to progo je že zelo stara; še predno se je stavila južna železnica, se je mislilo nanjo in to misel je vedno z največjim veseljem pozdravljalo prebivalstvo in zadevni javni zastopi so se izrekli zanjo. Praga, Linec in Trst so se tako izrazili že preje, predno sta se kot „Deus ex machina“, pojavila dva nova načrta.

Čuli smo večkrat iz zanesljivih virov, da so se prejšnja ministerstva, vzlasti Windischgrätzovo, zaresno pečala s to zadevo; minister Wurmbrand se je potezal zanjo, kar je mogel. Badeniju je dopadlo drugače. Ne dvomimo, da tolmači Fremdenblatt njegove misli v članku, ki smo ga zadnjič navedli.

Koliko so se že naprosili in namoledovali razni občinski zastopi za to progo in kolikrat se jim je že obetalo, da bodo vslušane njihove prošnje. Sedaj je zavela zopet popolnoma drugačna sapa.

Več zanimivih podrobnosti vemo v tem oziru. Vlansko leto sta se dne 4. oktobra pripeljala s pol-danjim vlakom dva višja ministerska uradnika v Škofjo Loko na lice mesta se podučit o ti zadevi. Peljala sta se do Šefarta in zopet nazaj. To je bilo vse. Popoldne sta se pa podala z vlakom na Bled k Zveglju. Tableau!

Letošnje leto se je nameravalo odposlati več občinskih zastopnikov na Dunaj, da pojasnijo, kar je prav za prav že tako jasno, toda česar višji gospodje ne marajo vedeti. Bili so že pripravljeni za odhod, ko jim drugemu za drugim priroma brzojavka, da ne bo nič. Samo idrijski župan je odšel preje, nego ga je obvestil brzojav, in sam samcat je premišljeval na Dunaju, kako težko je priboriti kako gospodarsko drobtino za našo zemljo od vlade.

Nam je v resnici žal za Škofjo Loko, ki jo lahko imenujemo biser med gorejskimi mesti. Divna lega, nadarjeno ljudstvo, rodovitna zemlja, a vendar vsak dan slabše.

Dobro sicer umevamo kapitalistični razvoj, ki skuplja vse ljudi in blago, delo, zaslužek in ogromne dobičke v velikih mestih. Mesta izsesavajo deželo; manjša mesta pa ujedajo večja. To je ob kratkem dijagnoza sedanjega gospodarskega boja. Ravno zato se nam pa zdi nujno potrebno, da država na vso moč pomaga slabejšim, da ljudsko silo združuje in jo podpre, da se more uspešno sama braniti proti hudim nasprotnikom.

Tu govorimo posebej o Škofji Loki, dasi velja splošno naša trditev za vsa manjša mesta. Vodne moči ima to mesto in okolica dovolj, pridnih rok tudi, a v našem času opažamo z žalostjo, da uprav imenovano mestece vedno bolj propada. Še ni dolgo, kar je s svojo platnarijo in z drugimi obrtnimi iz-

delki imelo malo-ne prvo mesto med slovenskimi mesti. Vprašaj sedaj Ločana, potomca tistih gmotno trdnih, npravo zdravih značajnih slovenskih mož. Tožil ti bo, da nikamor ne more, da mu ni mogoče izhajati.

Železnica do Trsta mu je bila svetla zvezda boljših časov. Sedaj ugaša. In vendar je vse — vlada in zastopi in ljudstvo govorilo, da se pri novi progi ne more prezreti Loka, Idrija, Vipavsko. Od kod so te izpremembe?

Mi vemo samo jeden odgovor. Glasi se: Država je odvisna od kapitalistov. Južna železnica noče tekmovalke v svoji bližini in zato, če že mora priti do kake nove zveze, se išči ta zveza tam gori ob državni periferiji kje.

Zvižaje južne železnice nasproti državi že dolgo opazujemo, kakor tudi to, da so se ji vedno obnesle. Vprašanje o njenem poddržavljenju je pa za sedaj srečno pokopano. Med pogrebi smo z žalostjo videli tudi nekatere slovanske poslance. Dokler se je obravnavalo, je južna železnica z vsemi svojimi zvižaji hotela izkoristiti državo. Investicijske naprave so bile v velikem številu brez vrednosti, krpale so se, kar se je dalo, samo da se je mogel izkazovati večji dobiček in s tem pomnožiti zahteva državne kupnine. Novega se ni nič kupovalo; stare barake, stari vozovi, stara skladišča so se popravljala.

Strah, da se podržavi južna železnica, je bil grozen. A — nova proga! Vsak pameten človek je izprevidel njeno potrebo. Treba je bilo poseči vmes. Kako in kje se je poseglo, ne vemo, a vspehe vidimo, ker ministersko glasilo izjavlja, da je proga Loka-Divača zavržena.

Oj, ministri, kje so naše nadeje? Kapitalizem jih je odnesel. A upajmo, da pride čas, ko se otrese država sramotnega suženjstva in ko bo namestu sebičnih denarnih mogotcev špekulacije zavlada skrb za splošni blagor, za narodovo korist.

LISTEK.

Iz Rima.

(Potopisna črtica.)

Preteklo je skoro četrt leta, odkar nisem poročal, kaj se godi v našem večnem mestu. Znabiti si bode jeden ali drugi mislil, da sem nezvest postal „Slovenec“, ker se toliko časa nič ne oglasim. Toda nepravda bi bila taka misel, kajti vzrok molčanja ni bila nezvestoba poročevalca, nego to, da so me neizogibne stanovske dolžnosti vodile na Češko in Moravsko in pa da me je po izvršenem tamošnjem poslovanju ljubezen do ljube mi domovine in naklonjenost ljubih znancev in prijateljev zadržavala za nekaj časa v domačih krogih. Le prehitro je potekel čas odpusta in treba je bilo se vrniti v stolico katoličanstva ter nadaljevati izročena mi poslovanja, katera, upam, ne bodo ovirala, da tudi odslej sem tertje kaj sporočim vrlemu „Slovenec“ in njegovim p. n. bralcem.

Za to pot sicer nimam kaj posebno važnega sporočiti, da pa vendar le kaj papirja pokvarim in zadostim izraženim željam jednega in drugega prijatelja, naj ob kratkem opišem letošnjo vožnjo v Rim.

Odločil sem se za potno črto Reko-Jakin-Loreto-Rim. Potovanje se je še zadosti povoljno vršilo, vreme je bilo še dokaj prijetno, razven da je po prihodu v Reko in na prijetni Trsat začela bučati huda burja, pa vendar ni bila tako ljuta, da bi mene in mojega prijatelja potnega spremljevalca oplašila, se zvečer istega dne vkrcati na parobrod Viliam, ki bi naju iz Reke v desetih urah prepeljal čez veliko „mlako“ adrijanskega morja do najbližjega laškega mesta Jakina, ali kakor ga Lahi imenujejo, Ancona. Morje je bilo sicer nekoliko nemirno; peneči valovi so pluskali v močne stene parobroda, ki se je nekako mehko zibaje vedno hitreje pomikal od suhe zemlje v prosto morje. Sedela sva s prijateljem na krovu barke in se nisva brigala za hladno burjo, ki je v jednomer piskala okolu in po barki. Lučica za lučico je izginjevala izpred najinih oči in naposled je v megli le še blesketala temno rudeča luč reškega svetilnika in tudi ta je polagoma ugasnila najinemu pogledu. Ker je bilo nebo deloma oblačno in je bila luna v zadnjem kraju, je črna noč pokrivala morje na okrog in okrog in ni drugega kazalo, kakor da stopiva v spodnji del parobroda v prostorno, lepo razsvetljeno in res elegantno prirejeno dvorano, kjer zamorejo popotniki na blazinskih stolicah sede ali čitati razne razpoložene

knjige ali časnike, ali pa tudi zavžiti, kar njih srce poželi in parobrodsko kuhinja ali klet dati zamore. Najno srce je poželelo posodico gorkega čaja, ki je bil precej „zasoljen“, toda ne zavoljo tega, da bi bil znabiti na slani morski vodi skuhan, marveč zasolil nama ga je marker, kavarniški postrežnik. Ob stenah te dvorane v parobrodu je kakih 10 kabin t. j. majhnih štirivoglatih prostorov po dva metra v širini in dolžini ter malo več v višini, in tu so pripravljene postelje za popotnike. V nekaterih kabinah ste po dve postelji, v drugih nižje vrste pa so po štiri, dve in dve, jedna vrh druge. Kdor ima srečo, da mu je odkazana spodnja postelj, je lahko zadovoljen, ker se mu je treba le pripogniti in v korito zlesti; pomilovanja vreden pa, ki dobi zgornjo posteljo blizu stropa, ker treba mu je, da je izvežban v telovadbi in ima gibčne ude, da se z nekim „salto mortale“ spne do visokega ležišča in v njem svoje ude poravnava. Se bolj „kunšno“ je pa to visoko korito zapustiti, posebno ako je človek od narave obdarovan z visoko rastjo in je tej primeroma nekoliko bolj životen in močan. Tovariš bil je v tem slučaju srečen, meni pa je bila sreča nemila. Kakor zviti lisjak poželjivo gleda na grozdje, ki visoko na trti viseče vzbuja njegovo slast, da se mu po njem „sline cede“ in ko ga le doseči ne more, se

Ratio Mac Nevinensis.

V Celovcu, dne 7. okt.

III.

Slovensko občinstvo, zanimajoče se za naše koroške razmere, se še spominja na znano in glasovito pokrško kugo na gobeih in parkljih, katera je za letošnjih deželnozborskih volitev dala povod, da je c. kr. okr. glavarstvo celovško prepovedalo kat. pol. društvu za Slovence na Koroškem nameravano zborovanje v Pokršah. Časnikarskim potom se je bilo takrat tudi že dognalo, kakšna in kje je bila pravzaprav tista „kuga“, in prijavili smo tudi odlok, s kojim se je bil omenjeni shod prepovedal. Dotični odlok je datiran z dne 9. avgusta t. l. in se glasi v zadnjem odstavku: „Na željo bode v tej zadevi sledila pismena razsodba“. Samo ob sebi se ume, da smo želeli, da se nam dostavi taka pismena razsodba. Pravica do slobodnega zborovanja je v drž. zakonih utemeljena in vsi zatirani elementi imajo skrbeti za odločen in neizprosni odpor, kedar bi se od katerekoli strani poskušalo rušiti ali kratiti komu splošnih državljan-skih pravic. Saj prostosti minoritete pri nas itak nimajo preveč; v tem oziru bi naši javni upravi niti kak Francoz izza časa Jakobincev ne mogel nič kaj očitati. Zato smo — uprav v zmislu odloka samega — takoj po gospodu V. Legatu poprosili g. Mac Nevina o se b n o za blagohotno dostavo pismene razsodbe.

Neka prislovica veli, da božji mlini počasi meljejo. Mlini našega c. kr. okr. glavarstva pa menda sploh ne meljejo ali pa samo tedaj, kedar se nudi prilika, da bi nas Slovence zmleli. Kajti okrogla dva meseca že pričakujemo one „pismene razsodbe“, toda dosihdob je še nismo dočakali. Znano nam je sicer, da je mej tem časom gosp. okrajni glavar za dlje časa odpotoval, razvedrit in odpočit se od velikega „napora“ za časa minulih volitev, tudi mi bi ne pretakali baš pregrenkih solz, ako bi ga sploh več nazaj ne bilo, — vendar pa ne moremo verjeti, da bi redno poslovanje pri našem glavarstvu tolikanj slonelo na o se b n e m delovanju g. glavarja, da bi v njegovi odsotnosti mahom obstal in zarjavel ves tamošnji birokratični aparat. Tudi smo v poslednjem času doživeli marsikaj, kar izpričava, da vkljub Mac Nevinovi odsotnosti v c. kr. okr. glavarstvu še ni zamrlo vse življenje in da se tam še vedno po starem zistemu prav spodbudno — skrbi za koroške Slovence. Opozarjamo samo na zadevo „Štih“ in na vetrinjsko davico!

Izkušeni juristi trde, da soditi in obsojati bi ne bilo težko, ako bi ne trebalo razsodbe — podpirati z razlogi. To menda tudi g. Mac Nevin ve, kateri baje sebe tudi prišteva izvrstnim juristom. (Ali morda radi tistega § 11 ces. nar. z leta 1854? ! Op. stavč.) Baš radi tega nam ne gre v glavo, da bi g. okr. glavarju utemeljevanje razsodbe delalo sivih las; saj poznamo njegovo dovršeno — iznajdljivost v takih rečeh. In ker konečno tudi tega ne moremo verjeti, da bi se bilo iz kakihkoli ozirov na stvar sploh — p o z a b i l o, usojamo si tem potom uljudno vprašanje: smemo-li sploh kedaj one pismene razsodbe pričakovati ali bo pa treba nekoliko više potrkatii?!

s tem tolaži, češ, saj ni zrelo, tako jednako se je tudi meni godilo. Poželjivo sem se oziral na visoko postavljeno posteljo, poskušal sem tako in tako in naposled sem bil vendar bolj spreten in srečen, kakor lisjak, pogumno sem se spel in sedel sem na robu postelje, v kateri se seveda v potu svojega obraza vrvavam. Že ta težavni napor me je, kakor rečeno, ogrel, pa mislil sem, da sem le jedenkrat v koritu, zdaj bo že šlo. Pa zaman! Spanje ni hotelo priti, vročina v zaduhli kabini je bila vedno huja in skoro neznošljiva in že sem se kesal, da sem bil bolj spreten in srečen, kakor lisjak pod visoko trto. Zdaj začujem pod seboj neko rogoviljenje in ko se tja ozrem, vidim tovariša, kako je kobical iz postelje ter globoko pihaje si z ruto brisal pot raz svojega obraza. Aha, sem si mislil, ta je v taki koži, kakor jaz, in ker je sladko imeti „sodium dolorum“, sem tudi jaz z novim uporom skušal priti na prostornejša tla, kar se mi je naposled vendar le posrečilo. Škoda, da ni bilo blizu fotografa, da bi povzel sliko mojega podjetja, to bi bila gotovo kaj smešna podoba. —

Ura je kazala dve po polnoči, ko sva se s tovarišem iz zaduhlega zraka podala v dvorano, kjer se je vsaj nekoliko ložje dihala; vsedla sva se vsak

Državni zbor.

Dunaj, 7. oktobra.

Pričetkom seje predlaga posl. grof Kuenburg v imenu nemške levice, naj se v prihodnji seji prične debata o odgovoru ministerskega predsednika na interpelacijo zastran pozdrava katoliškega shoda v Solnogradu. Ta predlog je bil odklonjen s 86 proti 68 glasovom; glasovali so za-nj levičarji, nemško-narodna stranka, skrajna levica ter poslanca dr. Lěvakovski in Romančuk. Levičarji se tolažijo, da se bodo znesli nad vlado pri prvem branju proračuna.

Nato se nadaljuje debata o nujnem predlogu posl. Levakovskega glede varstva političnih pravic gališkega prebivalstva nasproti upravnim oblastvom ter imunitete državnih in deželnih poslancev. Posl. vitez Madeyski v imenu poljskega kluba naglašja, da so popolnem zadovoljni z včerajšnjim odgovorom ministerskega predsednika na jednako interpelacijo ter upajo, da bode vlada vedno postopala nepri-stransko.

Zborovalna pravica je velikega pomena za razvoj ustavnega življenja, in ta pravica se ne sme kratiti, dokler se izvršuje v pravih mejah. Ker pa v predlogu navedena dejstva nimajo dejanske podlage, zato poljski klub ne bode glasoval za nujnost. Nato govornik strastno zavrača svojega tovariša in predlagatelja Levakovskega, češ, da predlog ni toliko naperjen proti vladi, kakor proti odločujočim poljskim krogom (žlahčičem). To dokazuje po mnenju govornikovem kmečko gibanje med Poljaki in Rusini vsled demokratske agitacije, ki ima le ta namen, da se kmetje odtujijo sedanjemu vodstvu plemenitaških graščakov, kateri so si baje pridobili mnogo zaslug za vzgojo ljudstva. Toda govornik upa, da bodo kmetje kmalu spoznali resnico in zopet poiskali svoje prave prijatelje. Vlada naj torej preiskuje navedena fakta, da se dokažejo neutemeljeni napadi na večino poljskega kluba.

Posl. Purgarth v imenu Mladočehov izjavi, da glasujejo za nujnost predloga. Posl. Vahnianin ugovarja nujnosti, češ, da nova ljudska stranka v Galiciji deluje le v škodo prebivalstva, katero sicer želi socijalnih reform, toda nikakor ne v radikalnem smislu znanih agitatorjev.

Minister za Galicijo, dr. Rittner, obžaluje, da se iz posameznih slučajev sklepa, kakor da bi bile v Galiciji neznosne razmere, drugi zakoni in druga oblastva kakor v ostali Avstriji.

Mnogi sodijo in govore o Galiciji, dasi še nikdar niso videli dežele. Galicija šteje 63 poslancev, in med temi sta dva ali trije, ki se pritožujejo proti vladi in večini poljskega kluba. Priznati se mora, da so tudi v Galiciji še nekatere nezdrave razmere, toda neumestno je, da se malenkosti zlorabljaajo proti vladi in njenim organom, ker se morejo morebitne krivice odpraviti potom pritožb. Vlada varuje vse ustavne pravice in osebno svobodo, toda ona brani tudi avtoriteto zakonov in državne uprave. V tem oziru se vlada ne boji kontrole, toda ta se mora opirati na gotova dejstva. Ker pa se posl. Levakovskega predlog ne naslanja na taka dejstva, zato naj zbornica odkloni nujni predlog. Nujnost predloga sta podpirala dr. Vašaty in dr. Funke. Posl.

na svoj stol in opiraje trdno glavo na podprto roko sva željno čakala, da bi jutranja zarija odpodila noč in bi mogoče bilo na krovu počakati trenutka, ko zagledava svetilnik na jakinskem rtu. Tudi ta zaželeni trenutek je prišel in polagoma se približamo obrežju mesta Jakina, katero prijetno leži ob bregu dveh hribočkov. Vrh mesta se ponosno proti nebu vzdiguje staročasna katedrala sv. Cirijska, ki je bila sezidana nad svetiščem ajdovske boginje Venus. Ko so spretni mornarji parobrod z debelimi vrvmi pritrdili k močnim stebričem, hiteli smo na suho, pa ne kamor bi človek sam hotel, temveč kamor so nas peljali čakajoči dohodarinski ali finančni stražniki, da v posebej zato odločenem poslopiju pregledajo našo prtljago, če nimamo kaj v nji, od česar bi se morala plačati carina. — Pri tej priliki so ti državni stražniki pokazali, da bi radi kaj zavohali, kajti prvo in poglavitno vprašanje je bilo: „imaš kaj tobaka ali cigar v prtljagi?“ Če je kdo kaj takega imel, razume se že samo ob sebi, da če so ga zasačili, je moral globoko v žep seči in visoko carino plačati. Kar naš je bilo s tem parobrodom prišlo, niso pri nobenem kaj zavohali, tedaj znamenje, da smo pošteno stopili na laško zemljo, ali kaj!

(Konec sledi.)

Kaltenegger nasvetuje konec debate; ta predlog je bil odklonjen z 38 proti 79 glasovom.

Posl. Levakovski odgovarja raznim predgovornikom, posebno pa očita Vahnianinu, da je slepo udan vladi, vsled česar so njegovi volilci zahtevali, da odloži mandat.

Posl. Romančuk nasproti Madeyskemu naglašja, da mnogobrojno izseljevanje galiških kmetov ne priča o zdravih razmerah v Galiciji. Rusinski radikali spoštujejo cerkev in duhovnike ter pobijajo le politične nasprotnike.

Posl. dr. Lueger ostro napada poljske poslance, češ, da skušajo prikrivati nezdrave gališke razmere. Kmeti skušajo potolažiti z žganjem, za deželne potrebe, kot železnice in šole, mora pa Avstrija doplačevati. Zbornica naj glasuje za nujnost predloga, sicer bode vsakdo mislil, da je vse res, kar so Levakovski, Romančuk in Pernerstorfer govorili o galiških razmerah. Glasuje naj se po imenih.

Za nujnost predloga je glasovalo 106 poslancev, proti 79. Ker predlog ni dobil dvetretjinske večine, je bila nujnost odklonjena.

Nato se prične prvo branje državnega proračuna.

Prihodnja seja jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Preosnova uradniških plač. O vladni predlogi glede te zadeve se je včeraj posvetoval budgetni odsek. Posl. dr. Beer je poročal v ime pododseka ter izjavil, da ni želeli, da bi dospel uradnik XI. razreda v bližnji višji razred po preteku dveh, oni desetega razreda po preteku treh let; nasprotno pa je pododsek mnenja, da se po preosnovi uradniškega zakona uveljavi tudi najvišji odlok z dne 14. dec. 1894 glede starostnih doklad. Kar se tiče učiteljskih plač, predlaga pododsek, naj se jednako-merno postopa z učitelji vseh srednjih šol. Finančni minister se je izjavil proti dve in triletnim dokladam. Glede diurnistov se je sklenilo, da se določi za starostno zavarovanje za sedaj 300.000 gld. Finančni minister izjavi, da zakona ne predloži v potrjenje, dokler ni rešen zakon glede užitninskega davka. Vsled tega je predlagal grof Palffy, naj se razprava odloži na poznejši čas. Za ta predlog so pa glasovali le trije člani in vsled tega pride ta zakon v najkrajšem času pred poslansko zbornico.

Gališki deželni odbor je dovolil vsled prošnje poljskega šolskega društva, da se predloži deželnemu zboru predlog, naj se dovoli 10.000 gld. podpore za ustanovitev poljske meščanske šole v Biali s pogojem, da se podpora takej odvzame, ako bi na imenovani šoli prenehal biti poljski kot učni jezik. Ta pogoj provzročuje v nemških glasilih zelo veliko ogorčenost, ker še vedno trdijo, da je Biala kos „nemške posesti“. Gališki deželni odbor v tem slučaju pač ni mogel drugače ravnati, ako je hotel pravično postopati nasproti ogromni večini nemškega prebivalstva.

Zaupni shod nemških liberalcev v Brnu.

Predvčeraj dopoldne so se šli zaupniki moravske nemško-napredne stranke k zaupnemu posvetovanju. Poprejšni večer so se razgovarjali vodje te stranke v šesturnem posvetovanju, čegar vspeh so ponudili predvčeraj dopoldne vsem zbranim zaupnikom. Pričetkom posvetovanja je predsednik te stranke, poslanec dr. Promber, pojasnil politični položaj, na kar je njegov namestnik poslanec dr. Fux predložil načrt za volilni oklic. Najvažnejša točka tega oklica je odstavek, v katerem se naglašja, da se je sklenil kompromis mej nemško-napredno in nemško-ljudsko stranko. Vendar se pa naglašja, da ostaneta obe stranki popolno samostojni; nemško-napredna stranka se bode vedno ravnala v smislu svojih narodnih, političnih in gospodarskih načel. Na ta način so odstranjena, pravi poročevalec, vsa sumničenja, češ da je stranka izneverila se svojim načelom. Konečno so se še odobrili nekateri predlogi, katere namerava staviti stranka v prvem zasedanju. Zborovalci so se razšli le na videz zadovoljni z vspehom, v resnici pa niso mogli odobravati početja svojih voditeljev.

Nov dokaz prijateljstva mej Rusijo in Francijo je izjava carja Nikolaja pri včerajšnjem slavnostnem obedu v predsednikovi palači. Napitnica se glasi doslovno: „Globoko me je ganil vsprejem, ki se je pripravil carinji in meni v velikem mestu Parizu, sedežu tolikega duha, krasote in prosvitljenosti. Zvest nepozabnim tradicijam sem prišel na Francosko, da pozdravim Vas, gospod predsednik,

kot vrhovnega poglavarja onega naroda, s katerim nas vežejo tako dragocene vezi. Kakor ste že poprej rekli, zamore to prijateljstvo s svojo stalnostjo povzročiti le blagodejen vpliv. Prosim Vas, gospod predsednik, tolmačite ta čustva nasproti celi Franciji. Ko se zahvaljujem za voščila, izražena carinji in meni, pijem v blagor Francije in dvignem svojo kupo na čast predsedniku francoske republike." — Lepše pač ni mogel car Nikolaj pokazati svojega prijateljstva nasproti francoskemu narodu in njegovemu predsedniku.

Posledice carjevega bivanja v Angliji se dolgo časa nočejo prikazati na dan. Uradno in neuradno časopisje ne more niti jedne misli zapisati, katero bi bilo posneti iz pogovorov mej carjem, kraljico in lordom Salisburyjem, kajti vsi važnejši pogovori so se vršili nad vse tajno in toraj tudi Salisbury ne sme igrati vloge izdajalca. Le v tem so jedini vsi listi, da se je car popolnoma prepričal o nesebičnosti angleškega naroda. Nasprotno trdijo ruski listi, posebno pa „Novoje Vremja“, da se je Salisbury zaman trudil, spraviti rusko politiko na drugi tir. Anglija mora poprej dejansko pokazati svojo nesebičnost; pozvati mora iz Egipta svoje čete in prenehati z nadaljno tajno podporo nezadovoljnih Armencev, potem bo še le odstranila vse nezaupanje, katero goje sedaj do nje ostale velevlasti. — Tako pisarjenje pa ni dokaz posebnega prijateljstva.

Zahvala rumunskega kralja. Rumunski uradni listi objavljajo kraljevo pismo z dne 4. t. m. na ministerskega predsednika Stourdzo, v katerem se zahvaljuje vsem prebivalcem za tako dostojen vsprejem avstrijskega cesarja. Zahvala se glasi doslovno tako le: „Prizadevanju rumunskega naroda za osnovo mirne, močne in delavne državne uprave se ni moglo podeliti večje priznanje, kakor obisk Nj. Veličanstva cesarja in kralja Fran Josipa I. Vredni in topli vsprejem, ki se je pripravljaj mojemu visokemu gostu in prijatelju po celi deželi, splošni vzorni red, pohvalna pomoč vseh državljanov, s katero so rade volje priskočili vsem oblastvom, ki so se trudila, da bi to slavnost kolikor možno povzdignila, lepa vztrajnost moje ljubljene armade, vse to je napolnilo moje srce z iskrenim veseljem in pravičnim ponosom. S posebnim ponosom pa jemljem na znanje patrijotično čuvstvo, ki je bilo opazovati v dneh radosti po celi deželi, ter dokaze ljubezni in velikega zaupanja. Vsem torej in vsakemu se zahvaljujem za pomoč, izkazano moji vladi in občinskim oblastvom pri tej slovesni priliki, in Vas prosim, moj ljubi ministerski predsednik, da naznanite to mojo zahvalo vsemu prebivalstvu.“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. oktobra.

(Nov dobrodelni zavod.) Gospodična Ivana Leskovec v Idriji namerava znano veliko poslopje „na Pristavi“ od svojega brata kupiti in podariti usmiljenkam, da napravijo sirotišnico. Ob novem letu jo neki že otvoré.

(Olajšave na železnici in katehetje.) Z miz bogatinov pade le tu ali tam kaka drobtina. Taka drobtina se mi je zdela tudi ona notica, katero je prinesel „Skofijski list“ o olajšavi na železnici za duhovnike, ki delujejo ob enem tudi kot katehetje. Cetudi drobtina, vendar jo je treba pobrati, da ne vzame konca. In res ta drobtina ni niti drobtina, ampak le drobtinica. — Nadja se, da dobimo karte kakor uradniki, napravil sem prošnjo v Beljak na ravnateljstvo, pa odgovorilo se mi je, da ni znana taka odredba ministerstva. Sedaj sem napravil hitro drugo prošnjo na glavno ravnateljstvo državnih železnic na Dunaji. Čakal sem odgovora ravno en mesec. Odgovor pravi, da ne dobimo stalnih legitimacij, ampak le od slučaja do slučaja. Treba je za vsak slučaj napraviti posebno prošnjo in plačati 50 kr. in proga se mora naravnost imenovati. Podpisano mora biti tudi šolsko vodstvo. Tako je oddalo železnično ministerstvo 11. sept. 1896 štev. 9581. — Imenovani odlok ministerstva se mi zdi neka fina odklonitev. Dovoljuje nekaj, kar praktično skoro nima vrednosti. Za kratke proge se ne plača prositi, ker bi imel dotičnik zgubo — torej čudna olajšava! Kolikokrat se je treba hitro odpeljati in

to morda daleč, in človek naj dela zdaj še le prošnjo? Kaj pomaga olajšava, če je nerabna? Vidi se iz vsega, da to ni olajšava, ker mora tisti, ki ima pravico do olajšave, navadno sedaj plačati, kakor tisti, ki nima pravice. To se pravi, nas nekako za norca imeti. Priznavam, da je nekaj tudi v tem odgovoru rabnega. To pa le takrat, kadar se podaja človek na daljno pot, in to ve pravočasno, da more napraviti prošnjo, za sploh pa je to toliko kakor nič. Ko bi vsaj prošnji ne bilo treba, da bi se to dobilo pri vsaki „kasi“. Želeti bi res bilo, da bi imeli permanentne karte, kakor jih imajo uradniki. — V tretjem razredu se voziti, je velikokrat zelo mučno za duhovnika, kar vem iz lastne skušnje. Navaden duhovnik pa nima toliko, da bi se mogel voziti v drugem razredu. Ako imajo uradniki olajšavo, da se vozijo v drugem razredu, ko so razmerno mnogo bolje plačani, kar jim ne zavidam, zakaj bi duhovnik, ki poučuje brezplačno, ne imel te olajšave. Oni odgovor na škofo je zelo čuden. Rečeno je, duhovniki v dušnem pastirstvu, ki opravljajo službo kateheta na javni šoli, imajo isto pravico, kakor ljudski, srednješolski in visokošolski učitelji glede vožnje na državnih železnicah. To ve pa vsakdo, da imajo duhovniki nastavljeni na srednjih ali visokih šolah isto pravico, kakor drugi profesorji; tu se gre le za duhovnike v duševnem pastirstvu, in tak pa dobi odgovor, da nima pravice. — Jaz sam sem napravil prošnjo, da se peljem na isti progi na dva kraja: enkrat na jug in nazaj, drugič pa na sever in nazaj. Priložil sem tudi 50 kr. Prošnja se mi je vrnila, češ da smem prositi samo za jedno karto naenkrat, in dasi je vedelo sl. ravnateljstvo, da je jedna karta uže zamujena; torej bi mi bilo lahko poslalo vsaj drugo, pa je ni. — Dalje je bilo rečeno na prošnji, da ni dovolj, da je podpisano šolsko vodstvo se šolskim pečatom, ampak šolsko vodstvo mora izrecno potrditi, da duhovnik deluje kot katehet. Taka je torej zgodovina prošnje za eno železnično karto, katere pa še vedno nimam. Kje je torej „Fahrbegünstigung“?

(Darovi.) O. gospod Anton Jamnik, župnik v Sorci, za Jeranovo dijaško mizo 6 gld., za Jeranov spomenik 4 gld. — Neimenovana za kruhe sv. Antona 1 gld. — Neimenovan blag dobrotnik iz Vipave za dijaško mizo 3 gld. — Bog plačaj usmiljenje do uboge mladine!

(Repertoar slovenskega gledališča.) Za nocojšnjo predstavo določena L' Arrongejeva igra „Hčere gospoda Zajčka“ je bilo toliko skušenj, da je pričakovati dovršene predstave. V soboto bode slavnostna predstava in sicer se bodo predstavljala zgolj izvirna dela.

(Posvečevanje zvonov.) P. n. g. generalni vikarij pl. Pauker je danes v Samassovi tovarni posvetil 8 zvonov in sicer: 5 za farno cerkev sv. Jakoba v Kaindorfu na Štajerskem (1690, 888, 520-5, 220 5 in 63-5 kg); 2 za samostansko cerkev Dobrega Pastirja v Harbachu na Koroškem (62 5 in 34 kg); jednega za bolniško kapelo v Feldkirchnu na Koroškem (77 kg).

(Fonograf ukraden.) Gospodu Mallothu je neznan tat unesl dragocen Edisonov fonograf. Zvečer je zabaval gospod Malloth goste pri Kramarju v Logatecu s fonografom ter ga pustil čez noč v salonu. Zvit tat pa pride po noči, vzame steklo iz okna, spleza v salon in jo pomakne z aparatom. Doslej še niso zasledili tatu.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 27. sept. do 3. okt. je bilo 19 novorojenih, 1 mrtvorjen, 10 jih je umrlo, med njimi 3 za jetiko, 1 za želodčnim katarom, 6 za različnimi boleznimi; med njimi je 1 tujec, 1 iz zavoda; za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 10 za vrtico.

(Imenovanje.) „Wiener Zeitung“ poroča: Računski svetnik pri najvišjem računskem dvoru, Ludovik Adolf, je imenovan računskim nadsvetnikom pri deželni vladi v Celovcu.

(Nemška šola v Brežicah.) Kako se je ustanočila nemška šola v Brežicah, je še vsem v živem spominu. Znano pa ni, kako čudno in nepostavno se je postopalo pri oddaji nadučiteljske službe. Vodja c. kr. okrajnega glavarstva, gospod Tax, bi rad v svoji gorečnosti za zatiranje nemštvo posnemal svojega koroškega tovariša Mac Nevina, katerega

čitatelji „Slovenčev“ dobro poznajo. Da bi tedaj za nadučitelja dobil moža, ki bi spodnještajerskim nemškutarjem pomagal na nege, bila je nadučiteljska služba razpisana celih pet dni, tako da tistim gospodom učiteljem, kateri niso v milosti pri gospodu Taxu, skoraj ni bilo mogoče prositi. In vendar pravi postava, da mora vsaka javna služba vsaj štiri tedne biti razpisana. — Toda gospodu Taxu je bilo še teh pet dni predolga doba. Z 2. oktobrom je imela poteči kompetentna doba. Krajni šolski svet nove nemške šole v Brežicah pa je že 29. septembra imel sejo za terno-nasvet. C. kr. vodja okrajnega šolskega sveta pa je koj drugi dan 30. septembra, torej dva dni pred sklepom kompetentne dobe, sklical sejo, v kateri se je napravil terno-predlog in odposlal c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradec. — Radovedni smo, kaj bodo gospodje v Gradcu sklenili? Ali bodo pač nepostavnost Taxovo potrdili? — Ali bi ne bilo umestno, ko bi kateri izmed spodnještajerskih državnih poslancev gospode ministre povprašal, li sme gospod Tax po brežiškem okraju tako pašarati ali ne?

(Za poškodovane po toči in nalivih v mariborskem okraju.) Poslanec Robič je dne 1. okt. stavil v državni zbornici sledeči nujni predlog: V političnem okraju mariborskega okoliša zadela je toča, nalivi in povodnji 122 občin in sicer v davčnem okraju mariborskem 46, v št. lenarskem 42 in v slovenjebistriškem 34 tako hudo, da so pridelki v vinogradih in vrtovih, na poljih in travnikih popolno vničeni. Travniki ob Pesnici in drugih bližnjih dolinah so bili opetovano preplavljeni, tako da ubogi kmetovalci niso dobili ne sena in ne otave. V tej revi in skrajni potrebi ubogim kmetovalcem pomaga jedino zdatna državna podpora in zato stavijo podpisani z ozirom na obžalovanja vredne okolnosti predlog: Vlada se pozivlje, da občinam oziroma prebivalcem v političnem okraju mariborskega okoliša, ki so vsled uim trpeli škodo, nakloni državno podporo ali brezobrestno posojilo. — Ker je škoda v teh krajih res velika, zato je želiti, da ima nujni predlog poslanca Robiča in tovarišev uren in zdaten vspeh.

(Tržaški dnevnik,) vsi brez izjeme, so v Turčiji prepovedani. Vlada je izdala namreč strog ukaz, da se ne smejo razširjati tržaški dnevnik, ker kažejo preveliko prijaznost nasproti Armencem in Krečanom.

(Državnozbornska dopolnilna volitev za mesto Gorica.) Pričetkom prihodnjega meseca se vrši v Gorici dopolnilna volitev namesto pokojnega državnozbornskega poslanca Egona princa Hohenlohe. Kandidatom za to mesto je imenovan grof Attems-Petzenstein.

(Čuden dvoboj.) Nekje v Ameriki sta se sprla dva poljedelca ter planila jeden na drugega s poljskim parnim strojem. Stroja sta se razbila, jeden kmet je bil mrtev, drugi težko ranjen.

(Tujka.) Deček: „Naša mati prosijo, da bijim dali kilo sladkorja, plačali ga pa bodo prihodnjo nedeljo.“ — Prodajalec: „Povej materi, da mi ne dajemo nobenega kredita.“ — Deček: „Vsaj mati nečejo kreditov, ampak le kilo sladkorja.“

Telegrami.

Dunaj, 8. oktobra. Pričetkom današnje seje je predložil ministerski predsednik cesarsko naredbo gledé dovolitve podpor iz državnih sredstev v podporo po nezgodah prizadetim krajem. Predloga se izroči budgetnemu odseku. — Poslanec Dyk predlaga, naj budgetni odsek v teku osmih dnij poroča zbornici. — Na to preide zbornica na dnevni red. Poslanec Falkenhayn izjavi v ime konservativnega kluba, da bo glasoval za izročitev budgetnih zakonov dotičnemu odseku. Nato kritikuje izjavo finančnega ministra glede prejšnjih proračunov, iz česar je sklepati, da je v prejšnjih letih vladalo uprav turško gospodarstvo. Govornik ima že celih 16 let priliko, pečati se z vsakoletnim proračunom in predloži lahko dovolj dokazov, da je Bilinskijeva graja popolno neopravičena. Ministrove izjave o prejšnjih proračunih so govornika zelo nemilo

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

dirnule, ker jih ni izrekel kak strankar, marveč so priletele izza ministerske mize. Bivše vlade so žele celo pohvalo cesarjevo, vsled tega klubovi člani protestujejo proti takim besedam, ki nimajo družega namena, nego da olepšujejo letošnji, za 26 milijonov večji proračun. (Pohvala.)

Dunaj, 8. oktobra. Pričetkom razprave o državnem proračunu je predsednik Ohlmecky opominjal oglašene govornike, naj pri splošni razpravi omeje svoje govore. Posl. Schlesinger je izjavil, da ne bo glasoval za budgetni provizorij. Nadalje je omenjal visočine drž. stroškov, priporočal sistematično zmanjšanje državnega dolga ter naglašal, da se mora denarna moč iztrgati iz rok kapitalistov s pomočjo ljudskega denarja. Konečno je omenjal nagodbe z Ogersko in izražal nado, da postane Avstrija gospodarsko samostojna.

Dunaj, 8. oktobra. Včeraj popoldne je potekel rok, katerega je dovolilo ravnateljstvo državne-železniške družbe stavkujočim delavcem za vstop v delo. Ker se ni nihče naznanil, bodo odpuščeni te dni vsi delavci in novi vsprejeti v delo.

Lino, 8. oktobra. S posredovanjem deželnega poslanca dr. Beuerla se je vršil včeraj shod, katerega se je vdeležilo do 200 učiteljev. Po daljši, precej burni razpravi so vsprejeli zborovalci resolucijo, v kateri se načelno izrekajo za novo nemško ljudsko stranko in obljubujejo, da hočejo v tem smislu v prihodnje delovati.

Praga, 8. oktobra. Pogreb pokojnega dr. Grega je bil zelo veličasten. Županov namestnik dr. Podlipny imel je daljši govor pred hišo žalosti. Spreveda so se udeležile razne korporacije, društva, deputacije iz vseh delov Češke ter mnogo poslancev. Pri odprtem grobu je govoril dr. Herold.

Budimpešta, 8. oktobra. Presvetli cesar je obiskal včeraj popoldne nekaj razstavnih oddelkov, posebno pa one trgovinske in poljedelske stroke.

Budimpešta, 8. oktobra. Poročilo nekega dunajskega lista o odstopu ministrov Glanz in Gleispach je povsem neosnovano.

Rim, 8. oktobra. Črnogorski ministerski predsednik in pravosodni minister sta dospela sem iz Cetinja.

Pariz, 8. oktobra. Ruski car Nikolaj je vsprejel včeraj popoldne ob 5. uri zunanjšega ministra Hanotauxa v posebni avdiciji, ki je trajala do 6. ure. Hanotaux se je pogovarjal tudi dalje časa z oskrbnikom ruskega zunanjšega ministerstva, svetnikom Šiškinom.

Darmstadt, 8. oktobra. Ruski car dospe sem dne 10. t. m. ob 10. uri popoldne.

London, 8. oktobra. Iz Simle se poroča: V Bombayju je od 2. t. m. umrlo za kugo 76 oseb, 97 jih je pa na novo zbolelo.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušene učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4.50. (122 50—33) 2

Umrli so:

V hiralnici:

6. oktobra. Jožefa Kastelic, gostija, 17 let, epileptična topost in črvenasi katar.

V deželni bolnišnici v Vodmatu:

19. septembra. Helena Ropret, omožena gostija, 68 let, starostna oslabelost. — Ana Šusteršič, delavca hči, 9 let, škrlatica.

22. septembra. Marija Mihelič, samska poljedelka, 50 let, srčna hiba.

26. septembra. Marija Nollmal, delavca žena, 37 let, srčna hiba.

27. septembra. Lorene Štirn, samski dninar, 45 let, jetika.

30. septembra. Jožef Podjet, samski revež, 51 let, nephritis.

1. oktobra. Ljudmila Hamm, konduktorja hči, 13 let, sepsis, diphtheritis.

2. oktobra. Ana Conžek, gostilničarja hči, 5 let, difteritis.

— Alojzij Egger, samski jermenarski pomočnik, 30 let, srčna hiba. — Andrej Zalar, samski ubožec, 84 let, starostna oslabelost.

5. oktobra. Mihael Malavašič, samski delavec, 58 let, splošna oslabelost.

Tujci.

6. oktobra.

Pri **Stonu**: Raznožnik iz Lesca. — Finžgar iz Breznice. Kuschoch, Bolgrader, Stein, Frühlich, Blümel, Polacek, Radetich, Stavraca, Valentine iz Trsta. — Meng iz Heba. — Just iz Brna. — Wertheimer iz Ichenhausen-a. — Nannheim iz Frankobroda. — Mezzar iz Evile. — Jelupich, Mohovič iz Opatije. — Engelsberger iz Tržišča. — Soukup od Sv. Magdalene. — Finžgar iz Breznice. — Piskar iz Št. Ožbolta. — Prunati iz Gorice. — Burger iz Kočevja. — Bolzar iz Turina. — Bolzon iz Spilimberga. — Roth iz Vel. Lašič. — Kroch, Wenke iz Berolina. — Grosits iz Vel. Beeskerek-a.

Pri **Maliču**: Schulze iz Voloske. — Schallek iz Pulja. — Jessenko iz Premisla. — Hoffmann, Mondheim, Müller, Fuchs Landau, Sobotka, Amberger, Klement, Brauner, Geiringer, Rubin, Runge, Steinharter z Dunaja. — Rohde iz Budimpešte. — Koehler iz Reichenbach-a. — Malitsch iz Inomosta. — Casper iz Kočevja. — Kramar z Zidanega Mosta. — Glacig iz Opatije.

Pri **Lloydju**: Pauser iz Ribnice. — Böhm iz Baden-a. — Milčinski iz Središča. — Šiška iz Kranja. — Kovač in Mahkovec iz Zatišine. — Blümel iz Novega Mesta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sturm iz Beljaka. — Šmidl z Dunaja. — Sever iz Moravč. — Stritof iz Starega Trga.

Pri **avstrijskem caru**: Kuder iz Zagerja. — Anderle, Jellen iz Kroke. — Auer iz Celovca. — Paleček iz Gorenje Vasi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
7	9. zvečer	740.7	10.2	sr. svzh.	jasno	
8	7. zjutraj	740.8	9.5	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	740.9	17.1	sr. szah.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 10.7°, za 1.2° pod normalom.

Za neki manjši poštni urad na Gorenjskem išče se 698 3—1

ekspeditorica,

ki bi bila v prostem času pripravljena tudi za kako hišno opravilo prijeti. Stanovanje in hrana prosto; plača po dogovoru.

Ponudbe upravnistvu „Slovenca“.

Prodá se hiša z gostilno,

z gospodarskim poslopjem, vrtom in kegljiščem v nekem večjem mestu na Kranjskem, kjer je po leti zbirališče tujcev. Ta hiša je dobiti valed preselitve pod zelo ugodnimi pogoji.

Več poizvé se v zavodu za posredovanje pri prodajah A. Kalis-a, Preširnov trg v Ljubljani. 696 3—1

Prodaja materijala od knežjega dvorca.

Od porušenega knežjega dvorca v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi materijal,

kot: opeko, vezi, vrata, okna itd. itd.

na lici mesta ali pa na svojem domu v Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Accetto,
zidarski mojster.

Trgovskega pomočnika

takoj sprejem, ki ima dobra spričala in je izurjen v železnini. — Tudi sprejem krepkega 14—16letnega

trgovskega učenca.

695 3-2 M. Žigon, trgovina z mešanim blagom v Škofji Loki.

Prodá se ali se daje tudi v najem

hiša z gostilno,

trgovino z mešanim blagom in trafiko. K gostilni spadajo sobe za prenočišča, hlev in ledenica. Hiša nahaja se v nekem kraju blizu štajerske meje.

Več poizvé se v zavodu za posredovanje pri prodajah A. Kalis-a, Preširnov trg v Ljubljani. 697 3—1

Krepek, 14 do 16 let star mladeneč, sin poštenih starišev, sprejme se takoj kot

kovaški učenec

v Gradišči „pri kovaču“ števil. 10 v Ljubljani. 694 3—2

Jedino pravi angl. balzam

(Tinctura balsamica)
lekarja

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in priporočeni od zdravstvenih oblastev.

Najstarejše, najpristnejše, najreelnejše in najcenejše domače zdravilo.

Uteši kašelj, prežene notranje in zunanje bolezni, povzročuje lahkotno odvajanje in odpravi zobobol, ozeblino in otekline itd.

Pristen in neponarejen je ta balzam le tedaj, ako je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tverka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“ v Pregradi, in ako nosi vsaka steklenica zeleno etiketo s popolno enako varstveno znamko, kakor tukaj zgoraj. Pazite vedno na to varstveno znamko! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedinega pravga balzama zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah in ravno tako vse prekupce ponarejevanj. Spričevalo izvedencev vis. k. vlade (št. 5782 B, 6108) pravi glasom analitičnega izreka, da moj izdelek ne brani v sebi nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih snovi. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franco vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštne povzetju. 524 20-11

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Dunajska borza.

Dne 8. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 50 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 80 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 05 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 25 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	944 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	367 „ — „
London vista	119 „ 70 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 75 „
20 mark	11 „ 73 „
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 52 „
Italijanski bankovci	44 „ 55 „
O. kr. cekini	5 „ 66 „

Dne 7. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 „ 40 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 20 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	138 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	129 „ — „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 25 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 45 „
Priporitetne obveznice državne železnice	222 „ — „
„ „ južne železnice 3%	171 „ 85 „
„ „ južne železnice 5%	128 „ 40 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	142 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	70 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	71 „ 25 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3400 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	410 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	55 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	84 „ 10 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	154 „ — „
Papirnih rubljev 100	127 „ 87 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doslej kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.